

ПОНЯТТЯ ТА СИСТЕМИ ЕЛЕКТРОННОЇ ТОРГІВЛІ

Сівова Т. Ю.

аспірант,

Київський національний торговельно-економічний університет

У сучасному глобалізованому світі, що супроводжується швидким розвитком науково-технічного прогресу, процесом розвитку інформаційних технологій та розвиванням мережі Інтернет, актуальним стає вивчення та дослідження питання електронної торгівлі.

Дослідженням електронної торгівлі займалися, як вітчизняні так і зарубіжні науковці, серед них: Н.М. Тягунова, А. О. Кантарович, В. В. Апопій, І. П. Міщук, В. Звасс, А. Саммер та ін. Під час дослідження питання, в проаналізованих джерелах термін «електронна торгівля» розглядається, також як «електронна комерція».

Згідно з Законом України № 675-VIII «Про електронну комерцію» від 03.09.2015 р., електронна торгівля – це господарська діяльність у сфері електронної купівлі-продажу, реалізації товарів дистанційним способом покупцю шляхом вчинення електронних правочинів із використанням інформаційно-телекомунікаційних систем [1].

У праці Хубаєва Г.Н. термін «електронна комерція» визначено, як форму постачання продукції, при якій вибір і замовлення товарів здійснюється через комп'ютерні мережі, а розрахунки між покупцем і постачальником здійснюються з використанням електронних документів і / або засобів платежу. При цьому в якості покупців товарів (або послуг) можуть виступати як приватні особи, так і організації [2].

Маєвська А. А. вважає, що електронна комерція – це використання електронних комунікацій та технологій обробки цифрової інформації для встановлення та змін відносин створення вартості між організаціями та між організаціями та індивідами [3].

Підсумовуючи, можна зазначити, що електронна торгівля – це форма торгівлі між суб'єктами господарювання, здійснена за допомогою інформаційних технологій (мережі Інтернет). Система електронної комерції розподілена на чотири групи, відповідно до складу учасників комерційного процесу.

Табл.1. Системи електронної комерції.

Система	Характеристика
Система B2B (бізнес-бізнес)	Система включає всі рівні і види взаємодії між суб'єктами — юридичними особами (виробниками і споживачами, продавцями і покупцями) з приводу розподілу, обміну, купівлі-продажу, споживання. Ця система значною мірою характерна для оптової електронної торгівлі.
Система B2C (бізнес-споживач)	Система характеризується тим, що учасниками комерційного процесу є фізичні особи та юридичні особи (торговельні компанії). Взаємодія між ними, що базується на електронних технологіях, спрямована на забезпечення купівлі товару в Інтернет-магазині або інших формах електронної комерції. Ядром системи B2C, безперечно, є електронна роздрібна торгівля.
Система G2B (адміністрація-бізнес)	Система обслуговування державного замовлення, що охоплює всі види угод, які здійснюються між компаніями й урядовими організаціями (торговельні угоди по закупівлі товарів, продукції, надання послуг для державних потреб і за державні гроші)
Система C2C (споживач-споживач)	Система відрізняється тим, що в ній взаємодіють споживачі — фізичні і юридичні особи — для обміну комерційною інформацією і здійснення обміну товарами, досвідом, послугами. До цієї системи примикає аукціонна торгівля між фізичними особами, комісійна торгівля, бартерні угоди.

Джерело: сформовано автором на основі [4].

Список використаних джерел:

1. Закон Про електронну комерцію від 03.09.2015 р. // Законодавство України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/term/34551> (дата звернення: 08.11.2019).
2. Хубаев Г. Н. Маркетинг информационных продуктов и услуг / Г.Н. Хубаев // РГЭУ «РИНХ». Ростов-на-Дону, 2005. 224 с.
3. Маєвська А. А. Електронна комерція і право / А. А. Маєвська // Харків, 2010. 256 с.
4. Апопій В. В. Організація торгівлі (2-е вид.) / В.В. Апопій, І.П. Міщук, В.М. Ребицький // К: ЦУЛ. 2008. 632 с.